

**ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ
ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ**

‘Ο Απ Γιάννης και ο Μυχονιάτης

Τὸν παλὴὸν καρό κάπιον Μυκονιάτης ἀγαποῦσε μιὰ κοπέλλα καὶ πήγαινε πάνθε μέρος στὴν ἔξαλησσά του Προφόδουμόν γιὰ νὰ προσευχῆθη.

— ‘Αγιε μου, ἔλεγε γονατιστὸς μπρὸς στὴν εἰκόνα του, κάμε νὰ τὴν πάμι καὶ νὰ σου φέω μᾶ λαμπτάδι λίστε τὸ μτοῖ της.

Κάπιονς χωρινός του, ἀπὸ περιέργεια νὰ ίδῃ τι κάνει αὐτὸς μέσα στὴν ἔκκλησι, κρύψτηκε, μιὰ μέρα, τίσιο ἀπ’ τὸ τέμπλο καὶ τὴν ὄφα που παρακαλοῦσε τὸν ‘Αγιὸ τὸν φῶντας:

— Τοῦ θελεῖς καὶ παρακαλεῖς; Άντη δὲν είνε γιὰ σένα, κακομοί-ση μου...

‘Ο ἀπλούζος χωρικός ἀκούνοντας αὐτὰ τὰ λόγια γελάστηκε, ἔγινε καταπανούνος ἀπὸ τὸ θυμὸν του καὶ ἀπάντησε στὸν ‘Αγιο:

— ‘Αμ’ γιὰ νάσια τέτοιο καὶ τέτοιο σούσκοφαν τὸ κεφάλι, “Αγιε μου Γιάννη, καὶ νὰ μὲ σηματᾶς!...”

* * *

‘Ο βασιλεὺς Γεώργιος βγάνοντας μᾶ μέρος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Φραγκοπούνι, τὸν καρό πον βιοταπάνη στάς Πάτρας, εἰδὲ πίω ἀπὸ τὴν πόλη της εἰσόδου της ‘Ελληνικὴ σημάνη, τὴν όποιαν ἐπό-κειτο νὰ παραδοθῇ ὁ ἰδιος τὴν ἐπόμενη στὸ νεοσύντατο δωδέκατο σύνταγμα. ‘Ο βασιλεὺς ἀγάνωτης γ’ αὐτὸς καὶ καλέσσεις τὸν ἄξιοματικὸν τοῦ ίδιου τοῦ ἴτερούς δομητῶν πραπτηρίους. ‘Επειτα πῆ-σε μόνος τοῦ τὴν σημάνια καὶ τὴν ἑποτόθεση σὲ μιὰ περίθετη θέση, μέσα στὴν αἴθουσα. Τὴν ἥλια μέρα οὐ δύσιουματοῦ ἔστειν ἔνα δε-κανέα γιὰ νὰ παραλάβῃ τὴν σημάνια. Μόλις τὸ ἥματος ἀπὸ δὲ Γεώργιος, διέταξε τὸν ἔθιμον πρὸς παραλαβὴν τῆς ὁ ἰδιος ὁ ἄξιοματικὸς μαζὸν δὲν ὑπάλιμπατοκιστοῖς καὶ σημαντήσεις παρατάσσεις. Τὴ στιγμὴ μάλιστα ποὺ παρελαμβαναν τὴν σημάνια, δὲ Γεώργιος ἔπηρε στάσι προσκήτης καὶ καρέτησε στροτωπιώς.

ΑΝ ΗΤΑΝ ΚΟΥΦΟΣ...

‘Ο λόρδος Νόρτ άποστοφέρταν φο-θερι τῇ μουσική. Κάπως δὲ βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Γ’ ἐπέμεινε νὰ τὸν πάν νὰ παραστῆ σ’ ἔνα κονσέρτο κλιαστικῆς μουσικῆς.

— Εἶναι πολὺ περιεργο, παρετήρησε δὲ βασιλεὺς, αὐτὸς ποὺ συμβαίνει μὲ ἐσέ-να. ‘Ο ἐπισκοπωτὸς πατέρας σου δὲν ἀ-φίνει νὰ χαδῇ ποτὲ η εικασία, ὅταν πρόσειται ν’ ἀκούνει νέο παρόμοιο κον-σέρτο.

— Θὰ ἔκανα κ’ ἑγώ δ, τι καὶ ὁ πατέρας μου, ἀπάντησε ὁ Νόρτ, δὲν ἥμαντα κ’ ἑγὼ... κουφός δτας ἔκεινος!...

‘Ελευθερος ἀπὸ τὰ Τοντρικά δεσμά, δὲ Χατζῆ-Μιχάλης ἥρθε στὰς Αθήνας, ὃντον ἔμεινε δυὸς χρόνια. Στά 1860 ἀναγκάστηκε νὰ γρίσῃ στὴν Κρήτη, ἀλλὰ κρυφά, μὲ καπιτ. ‘Ο νέος δώμας Διοικητὴς ‘Ιστιανῆ Πλασάς τὸν ἔτους, χωρὶς αἵτια, καὶ τὸν ἔρεσει στὴν φωλιά!... ‘Αλλ’ οι Λακωνίτες φίλοι του δὲν τὸν ἔσχοντο... Τοὺ πομφιθεόν τρηγαλεῖ γιὰ νὰ σπάσῃ τὶς ἀλισσίδες του καὶ νὰ τριτίσῃ τοὺς τοί-χους τῆς φωλιάς του. ‘Εκείνοι δὲν τὸν ἔπειραν κάπω... Βραδάνι γιὰ τὴν ἀπόδοσα ωρίστη ἡ πρώτη του Ράμαζανον, ποὺ οἱ φύλακες πειναλέον ἀπὸ τὴν πεντήμηρη νηστεία θὰ ἔργινοντο σὲ φαγοτότι.

Ἐξειν τὴ νόχτα δὲν οἱ κάπιοι των Λάκων ήσαν συγκεντρω-μένοι στὴν ἔξαλησσα, διποὺ δὲ οἱ γηραλέοις πατέρας τοῦ ἀλισσάντον λε-σουργοῦντες μὲ παλαιόλινα καρδά παγὶ τὴν ἀπελεύθερον τοῦ γιοῦ του, καὶ οἱ ἀρράβωναπιστιά τοι. Χατζῆ-Μιχάλη, γονατισμένη μροστὰ στὸ εἰλικόνιον τῆς Παναγίας, προσευχόντας μὲ δωρκάσιμηα ματτα... Ει-κοσιοπήδη διαλέχτηκε Λακωνίτης ἔπειτα κρυψάνειον γίγων ἀπὸ τὶς φυλάκες. Οι περισσότεροι κοντά στὸ τείχος καὶ μέσα στὴ δύλισσα, με-ρικού γύρου τοῦ Φρόνιο μὲ φροντο... Καὶ περιμέναν...

Στὸ μεταξὺ δὲ Χατζῆς δούνεντας... Εσπάξε ἀλισσόδες, τρη-ποδές τοιχους, βοηθούμενος ἀπὸ δύο άλλους κριστιανοὺς καπιτ-ανούς... Κατά τὰ μεωνύμια οἱ τρεῖς γριστιανοὶ ἔζωμησαν. ‘Ο Χατζῆ-Μιχάλης ἐπήδησε ἀπὸ τὸ τείχος στὸν πάγκον τῆς δύλισσης, ἀλλ’ ἀπὸ τὸ βαρὺ πέσουμέ εἶμενοι λιπόθυμοι. Οι Λακωνίτες ἔπρεσαν, τὸν ἄρτανσαν στὰ χέρια καὶ τὸν μετέφεραν στὸν δάκωνον, διποὺ δὲ γριστούς του γιορτάστηκε μὲ ἔνθυσιασμό. Εἰς ἀνάμυην τῆς ἀπο-λυτρώσεως αὐτῆς, κριστικὴ ἀγρότερα, στὸ Ιστορικὸ καὶ ἀπαναστα-τικὸ δοφτερό του ‘Οιαλού, δὲ ναὸς τοῦ ‘Αγίου Παντελεήμονος.

* * *

‘Απὸ τὴ νυκτὶ αὐτῆς δὲ ἐπικῶ δ-βαρκηρής πήρε τὰ βούνα, μὲ τὸ τοῦ-φέρι στὶς χέρι. Στὴν ἔτανασσαν τοῦ 1866 ἔπιαξε στοινούμωρο δόλο. Καὶ ὅς στὰ βαθεῖα του γεράματα, πολέμησε γιὰ τὴν πολυτόθητη ἐλευθερία τῆς Κρήτης, μὲ ἀλγυστο τὸ κορδι καὶ τὴ λεοντόθημη ψυχῆ του.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Εἰς τὸ τελεονείο τῆς Σαγκάνης ἐπάρχου τὸ μεγαλείτερο ἐκπρε-μέτο τοῦ κόσμου. Συγγίζει 50 τόννους, ὁ δὲ πώδων ποὺ σημαίνει τὶς ὡρες ἔχει βάρος 8,250 κιλῶν!

— Τὸ ωροῦ τῶν διαζύγων τὸ κατέχοντα πάντοτε οἱ ‘Αμερικανοί. Σύμπονα μὲ μιὰ τελευταῖα στατιστική, κατὰ τὴν ἡγεμονίαν ἔξεδόθησαν στὴ Νέα ‘Υόρκη 12,375 ἀποφασίες διαζύγων, στὸ Βά-σηγκτον τοῦ 1921 καὶ στὸ Σιάργο 3,333.

— ‘Η ἀρχωτέρα Βουλή τοῦ κόσμου είνε τῆς ‘Ισλανδίας. ‘Η πρώτη σηνούδης της ἔγινε κατὰ τὸ ἔτος 1930.

— ‘Η φημισμένη χρεωτικὴ Πιπιλίουν ‘Μούλεν-Ρουζ, Μι-στεργέτη, ἀποσύνθηκε ἀπὸ τὴ καλιτεχνικὴ τῆς καρδιαία κ’ ἐπέδοθη στὸ ἱετόριο. Τελευταῖα ἀνοίξει ἔνα ἀριστοκρατικὸ ἔνεδοχοποίον πάντοιαν καὶ φαγητοῦ στὸ Μπανάλ, τῆς Κρανῆς ‘Ακτῆς, διποὺ κανεὶς δούνται.

— ‘Η κατανάλωσις ποικιλλεῖ καταπληκτικὰ μετρή-ται διαφόρων λαῶν. Σᾶς ἀναφέρομε μερικοὺς ἀριθμούς: Κάθε Γε-ρμανὸς τρεῖς ἔβδομαδιάς 5,250 κιλῶργαμμα ψωμοῦ, ὁ Γάλλος 4,425, οἱ Ράσσος 4,285, ὁ ‘Ολλανδός 3,630, οἱ Ιταλός 3,400, οἱ Ισπανός καὶ Αμερικανός 3,200, ὁ Σουηδός καὶ Νορβηγός 2,850, ὁ ‘Αγ-γλιος 2,700, καὶ ὁ Ανδριτσαϊός 2,500 κιλῶργαμμα.

— Κάθε χρόνο, ώς γνωστόν, ἔχει 52 Κυριακαῖς. ‘Αν δικαὶς η Πρωτοχορία σημετέλεια Κυριακῆς, τότε ὁ κόσμος αὐτὸς θέλει 53 Κυ-ριακαῖς. Τέτοια ἔτη θά είνε τὸ 1933, 1939, 1944 καὶ 1950.

— ‘Η δερματικὴ ιδιότητα τῆς κίνης, ίδιως κατὰ τὸν πυρετῶν, ἀνεκαλύψθη τὸ 1922, ἀπὸ ἕναν Ινδὸν μάγον. Στὴν Εδρώπη τὴν εἰσήγαγε ὁ ‘Αγγλος λατέρος Τάλμπτον, θεραπεύεντας τὸ 1913 τὸν βασ-ιέτε τῆς Γαλλίας Λουδοβίκο ΙΑ’, διποὺ πέτησε ἀπὸ φορεούς πυρετούν.

— Εἰς ἔνα οἰχανδυτήστε τῆς Νέας Υόρκης ἔχουν κρεμάσει τελευταῖα ένα κολοσσαῖο θερμόμετρο, ὃνης πενήντα μέτρων! Κάθε πέντε βαθμοὶ τοῦ τερ-αστού αὐτοῦ θερμομέτρου καταλαμβάνουν τὸ ἤριος ἐνός πατώματος!...

— Θέλετε νὰ μάθετε τὴν πατούδα με-ρικών φροντίου; ‘Ακούστε: Τὰ φυτικά καὶ τὰ διαμάστηκα είνε προϊόντα τῆς Συ-ρίας, τὰ καρφίδια τῆς Περσίας, τὰ ρόδια της Κύπρου καὶ τὰ κάστανα τῆς δύναν-της πόλεως τῆς Αστυπάλεας Μαγνησίας.

— Ο παγκοσμίου φήμης ‘Βασουλέν τῶν αἰτωνικήτων έργους Φόντον κερ-δίζει 114 δόλλαρια σὲ κάτιο λεπτὸ τῆς οὐράνιας πού μᾶς κάνουν μέσα σ’ ένα εικό-σητετόρωμα 164,160 δόλλαρια, ήτοι 12,630,320 δοκαμάτια!...

— ‘Ενας ‘Αγγλος ἀστρονόμος ἀνεκάλυψε τελευταῖα δὲ πλανή-της φάνεταν ἀπὸ τὴν Σελήνη ἀπὸ τὴν Γῆν.

— Στὸ Κοριρούταν, ὅπως ἀναφέρεται ὁ ‘Αμερικανὸς περιηγητής Λήβιτ, ὅταν θέλη τὸν παρτερητήν ένας ἄνδρας, δίνει τρεῖς τάρες καὶ πάρει μὲ γυναίκα. Στὴν Οὐγάνδην ἡ γυναίκα ἀγρούζεται μὲ ένα γουρούνι!

— Κάθη τὸνός θαλασσίου νεροῦ περιέχει 50 κιλωτόργαμμα ψωμοῦ. ‘Ολόληρηη ἡ ποσότης τοῦ διαλάσσοντος πού λιάρχει στὴ Γῆ ἄνερ-χεωταὶ σὲ 1,320 έκαπομ, κινητὰ κιλώντα, δηλαδὴ 1,360 έκαπομ δισεκατομμυρίων τὸνων. ‘Επομένως δὲν ήθαλασσά περιέχει 69.000 δισεκατομμυρίων κιλώργαμμαν.

— ‘Εξακολούθουν στὴν Εδρώπη ἡ συζητήσεις γιὰ τὴ μεταρού-μιστο τοῦ ημερολογίου. Φάνεται δὲ πώς δὲ καθηρωθῆ διστατικά νάχη πάθε χρόνος 13 μῆνες καὶ κάθε μῆνας 28 ἡμέρες.

— ‘Ενα ἀπὸ τὰ ποσάληρα έπιτηματα πού ἀπασχολοῦν κάθε τόσο τὴν ‘Αγγλική Κυβερνησία είνε καὶ τὸ τῆς ἔξοντωσεως... τῶν ποντι-κῶν τὸ ‘Αστερεώ!

— ‘Η ζημιά ποὺ προξενεῖ ἔτησίσ τὰ ποντίκια στὴν ἔντυχη οι-κονομία ἀνέρχονται σὲ 250.000.000 λίρες! Είνε δέ, ώς γνωστόν, οι ποντικοὶ γυνιδοτάτοι. ‘Ενα δύνης αὐτὸν μέσον σὲ τριά-χρονα 359,709,482 ἀπογόνους!

— Στὴ Σογκάνη βρίσκεται τὸ μεγαλείτερο λούνταρο τοῦ κόσμου. ‘Ανοικτά ταῖς Αρφίλεστα ‘Ανοικτά ταῖς ἔχει μῆρος... ἔνος μετρων. Μεσα στὸν κάτικα του μπορεῖ νὰ χωρέσουν θαυμάσια ἔξι λίτρες νεροῦ, τὰ δὲ πέταλα τοῦ χρονίου πάχος ἔνος δισκύλου.

— Στὸ Αερόδιο ξύναν πό δημοδὸν τὰ ἔγκαντα νάνος «Γροσ-μείου Σκύλων», τὸ δηποτὸν ἐπιτημητή Αγγλίδων

— Οταν τελείωνε τὸ τοπικὲ τῆς Μάγκης, ή σιδηροδρόμων συγκροτηνῶν Πλαγιοτῶν-Λονδίνου θά γινεται ἔντος δισόπτηρον διδούμενον δὲ τὰ ξενοδρόμων τοῦ τέλος βαθυτέρων μὲ ταχύτητα 220 κιλομέτ-ρων τῷ δρόμῳ.

— ‘Η ζώνη ποὺ κάνει τὴ μεγαλείτερην κατανάλωσι καφὲ είνε ή ‘Αμερική.

O ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

